

Dosarul nr. 2ra-1566/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Mitrofan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, A. Malîi, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

4 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Svetlana Moldovan, Nicolai Moldovan și Anna Moldovan

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218 împotriva Svetlanei Moldovan, Nicolai Moldovan și Annei Moldovan cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, casată hotărârea din 13 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 4 aprilie 2019, SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 54/218 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Moldovan, Igor Moldova, Nicolai Moldovan și Annei Moldovan cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în temeiul contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 5120 din 1 decembrie 2006 încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău, succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și APLP nr. 54/218, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 7 februarie 2019, datoria APLP nr. 54/218 la consumul de energie termică constituia suma de 18 332 342,28 de lei, astfel devenind debitorul SA „Termoelectrica”.

A comunicat că APLP nr. 54/218 a prestat, la rândul său, servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți proprietarii, chiriașii și locatarii apartamentelor și încăperilor locuibile și nelocuibile ale

blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor (chitanțelor) primite.

În cazul neachitării de către beneficiarii menționați a serviciilor locativ-comunale, inclusiv alimentarea cu energie termică, APLP nr. 54/218 are dreptul și totodată obligația să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei, din contul căreia să stingă ulterior datoria sa față de SA „Termoelectrica” din contul plăților încasate benevol sau silit de la subconsumatorii restanți.

A precizat că APLP nr. 54/218 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pârâții, pentru recuperarea datoriei la consumul energiei termice în sumă de 6 711,72 de lei, formată în perioada aprilie 2011 - februarie 2019.

Astfel, APLP nr. 54/218 nu a exercitat dreptul sau la acțiune și în consecință este în imposibilitate de a-și plăti datoriile contractuale față de SA „Termoelectrica”.

În acest context, SA „Termoelectrica” este nevoită să înainteze acțiunea oblică în scopul conservării patrimoniului sau a unei părți din patrimoniul APLP nr. 54/218.

A comunicat că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, Svetlana Moldovanu, Igor Moldovan, Nicolai Moldovanu și Anna Moldovanu sunt proprietarii apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

Conform informației privind situația despre achitarea energiei termice pentru apartamentul menționat, pârâții, în perioada aprilie 2011 - februarie 2019, au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 6 711,72 de lei.

Prin hotărârea nr. 2-1422/2011 din 26 aprilie 2011 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău, a fost admisă parțial acțiunea, prin care a fost solicitată încasarea plăților pentru consumul de energie termică în sumă de 17 896,32 de lei la situația din 1 februarie 2011, fiind încasată din contul pârâților datoria în sumă de 6 092,32 de lei pentru perioada 28 martie 2009 - 28 martie 2011, sumă care a fost achitată de către pârâți în luna iulie 2011, fapt confirmat prin informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale eliberată de Centrul de calcul ÎM „Infocom”.

Astfel, din suma datoriei de 18 515,72 de lei, care figurează pentru luna februarie 2019, a fost scăzută suma de 11 804 de lei, respinsă anterior și în privința căreia instanța de judecată s-a expus prin hotărârea nr. 2-1422/2011 din 26 aprilie 2011 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău (18 515,72 de lei - 11 804 de lei = 6 711,72 de lei, suma solicitată spre încasare în prezenta acțiune).

A evidențiat că în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

A considerat că obligația de achitare a costului serviciilor de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor, adică a proprietarilor apartamentului, Svetlana Moldovanu, Igor Moldovan, Nicolai Moldovanu și Anna Moldovanu, care au neglijat obligațiile de plată, deși au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată și reclamației despre riscul de a fi acționați în judecată în cazul neachitării restanțelor.

Până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, pârâții nu au întreprins nicio acțiune în vederea stingerii datoriei la energia termică.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 774, 776, 796, 858, 863, 892-894, 901 Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărire comunală, art. 51 din Legea cu privire la locuințe, art. 9, 33, 33¹, 70, 73, 94, 131, 166, 167, 174-177, 206, 248, 276² CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pâraților în beneficiul APLP nr. 54/218 a datoriei la consumul energiei termice în sumă de 6 711,72 de lei formată în perioada aprilie 2011 - februarie 2019 pentru apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, încasarea din contul pâraților în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat în mărime de 270 de lei și a altor cheltuieli de judecată.

La 28 noiembrie 2019, SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 54/218 a depus cerere de concretizare a pretențiilor împotriva Svetlanei Moldovan, Nicolai Moldovan și Annei Moldovan, prin care a solicitat încasarea din contul Svetlanei Moldovan, Nicolai Moldovan și Annei Moldovan în beneficiul APLP nr. 54/218 a datoriei la consumul energiei termice în sumă de 6 711,72 de lei formată în perioada aprilie 2011 - februarie 2019 pentru apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, încasarea din contul pâraților în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat în mărime de 270 de lei și a altor cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

În susținerea soluției emise, prima instanță a stabilit că pentru livrarea energiei termice din septembrie 2018 - februarie 2019, a fost livrată energie termică în sumă de 11 295,17 de lei și a fost achitată suma de 13 014,89 de lei.

Prin urmare, a constatat prima instanță că în perioada în care se solicită datoria, pârații au achitat toate plățile, iar pe marginea datoriei istorice acumulate până în luna aprilie 2011, instanța de judecată s-a expus printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

Prin decizia din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SA „Termoelectrica”, casată hotărârea din 13 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea.

A fost încasată de la Svetlana Moldovan, Nicolai Moldovan și Anna Moldovan datoria în beneficiul APLP nr. 54/218 datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 6 711,72 de lei formată în perioada aprilie 2011 - februarie 2019 și suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

A fost încasată de la Svetlana Moldovan, Nicolai Moldovan și Anna Moldovan datoria în beneficiul statului suma de 202,50 de lei cu titlu de taxă de stat pentru examinarea cererii de apel, de a cărei plată apelantul a fost scutit.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a specificat că existența datoriei intimaților în sumă de 6 711,72 de lei față de APLP nr. 54/218 se confirmă prin calculul datoriei anexat la materialele cauzei și prin factura de plată pentru luna februarie 2019, și astfel, constatările primei instanțe cu privire la inexistența datoriei, le-a apreciat ca fiind eronate.

Astfel, instanța de apel a considerat necesar de a încasa din contul Svetlanei Moldovan, Nicolai Moldovan și Annei Moldovan în beneficiul APLP nr. 54/218 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 6 711,72 de lei, formată în perioada aprilie 2011 - februarie 2019.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentul intimaților precum că datoria formată în perioada până la data de 4 aprilie 2016 este prescrisă, or Svetlana Moldovan, Nicolai Moldovan și Anna Moldovan au efectuat plăți pe parcursul anilor 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018 și 2019, destinate achitării parțiale a plății pentru energia termică.

Prin urmare, în speță se atestă întreruperea termenului general de prescripție în sensul art. 277 Cod civil, astfel că instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiat argumentul intimaților referitor la tardivitatea pretențiilor înaintate de SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei formate până la 4 aprilie 2016, deoarece aceștia au recunoscut existența datoriilor prin achitare parțială și, pe de altă parte, nu au întreprins acțiuni în vederea contestării datoriilor facturate pentru anii 2011 - 2019 care erau reflectate și în factura înaintată spre plată în luna ianuarie 2019.

La 17 septembrie 2020, Svetlana Moldovan, Nicolai Moldovan și Anna Moldovan au declarat recurs împotriva deciziei din 25 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului au invocat că instanța de apel eronat a indicat că dânșii nu au întreprins nicio acțiune în vederea stingerii datoriei, or din luna septembrie 2012 și până în prezent nu au nicio datorie față de SA „Termoelectrica”, fapt demonstrat documentar prin anexele la referința din 23 mai 2019 nr. 0532-13405 prezentată în prima instanță.

Este eronată și constatarea instanței de apel în sensul că suma încasată din contul lor de 6 092,32 de lei, prin hotărârea nr. 2-1422/2011 din 26 aprilie 2011 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău, este pentru perioada 28 martie 2008 - 1 februarie 2011, astfel, în referința din 19 iunie 2020 nr. de intrare 6078 au fost aduse argumentele de rigoare.

În textul deciziei recurate figurează două perioade diferite pentru care a fost încasată datoria de 6 092,32 de lei și anume, perioada 28 martie 2008 - 28 martie 2011 (perioada corectă) și perioada 28 martie 2008 - 1 februarie 2011 (perioadă greșită).

Suma care este indicată ca fiind suma respinsă prin hotărârea nr. 2-1422/2011 din 26 aprilie 2011 și anume, 11 804 de lei este greșită, în hotărâre fiind expres stipulat că perioada pentru care se poate formula pretenția este 28 martie 2008 - 28 martie 2011.

Astfel, suma din care urmează a fi dedusă suma deja încasată, este acea sumă pe care dânșii o datorau la 28 martie 2011, când a fost depusă cererea de chemare în judecată de către SA „Termoelectrica”, și care la acea dată constituia 21 186,38 de lei, conform facturii - ordin de încasare a numerarului nr. 91100147, emis de ÎM „Infocom”, perioada de calcul 25 februarie 2011 - 26 martie 2011 și datele

prezentate de ÎM „Infocom” (21 186,38 de lei - 6 092,32 de lei = 15 094,06 de lei, suma corectă respinsă prin hotărârea nr. 2-1422/2011 din 26 aprilie 2011).

Au considerat că instanța de apel eronat a menționat că existența datoriei în sumă de 6 711,72 de lei se confirmă prin calculul datoriei anexat la materialele cauzei și prin factura fiscală pentru luna februarie 2019, deoarece în factura pentru luna februarie 2019, la rubrica „datorii” figurează suma de 17 163,94 de lei, iar dacă din această sumă se deduce suma corectă respinsă prin hotărârea nr. 2-1422/2011 din 26 aprilie 2011 și anume, suma 15 094,06 de lei, suma datoriei constituie 2 069,88 de lei și nicidecum 6 711,72 de lei.

Au reiterat că aceste date au fost prezentate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, fiind ignorate de către Curtea de Apel Chișinău.

La 30 septembrie 2020, în adresa SA „Termoelectrica” și APLP nr. 54/218 a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Svetlana Moldovan, Nicolai Moldovan și Anna Moldovan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 210), fiind recepționată de către destinatari la 5 octombrie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 211-212).

La 19 octombrie 2020, SA „Termoelectrica” a depus referință la recursul declarat de Svetlana Moldovan, Nicolai Moldovan și Anna Moldovan, solicitând considerarea recursului ca fiind inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care APLP nr. 54/218 să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 14 iulie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 189), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 17 septembrie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Svetlana Moldovan, Nicolai Moldovan și Anna Moldovan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Svetlana Moldovan, Nicolai Moldovan și Anna Moldovan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Svetlana Moldovan, Nicolai Moldovan și Anna Moldovan urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Svetlana Moldovan, Nicolai Moldovan și Anna Moldovan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu